

Proceduri privind „ordinul de plată” - Italia

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [it](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.
Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: [en](#).

CUPRINS

- 1 Existența unei proceduri de somație de plată
 - 1.1 Domeniul de aplicare al procedurii
 - 1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?
 - 1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?
 - 1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?
 - 1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?
 - 1.2 Instanța competentă
 - 1.3 Condiții de formă
 - 1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)
 - 1.3.2 Este necesar să fii reprezentat de un avocat?
 - 1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descrii motivul introducerii cererii?
 - 1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?
 - 1.4 Respingerea cererii
 - 1.5 Căi de atac
 - 1.6 Declarația de opoziție
 - 1.7 Efectul declarației de opoziție
 - 1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție
 - 1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?
 - 1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Printre alte acțiuni sumare, Codul de Procedură Civilă italian enumeră o procedură de somație de plată (*procedimento di ingiunzione*) (articolele 633 și următoarele). Aceasta este o procedură *ex parte*, întrucât instanța se pronunță în privința cererii creditorului fără a audia debitorul sau a-i permite acestuia să prezinte un răspuns sau observații.

Debitorul este audiat numai ulterior, dacă acesta contestă somația de plată.

Somația de plată poate fi obținută numai în legătură cu anumite pretenții (pretenția de a se plăti o sumă de bani sau de a se livra o cantitate determinată de bunuri fungibile etc.) și cu satisfacerea anumitor condiții prevăzute în Codul de Procedură Civilă (de exemplu, creditorii trebuie să furnizeze proba scrisă a pretenției lor).

În cazul în care instanța care audiază pretenția constată că aceasta este fondată, ea va soma debitorul să plătească suma într-un anumit termen-limită, de obicei 40 de zile, dar totodată va informa debitorul că poate să conteste somația în același termen și că, dacă nu ridică nicio obiecție, somația de plată va deveni definitivă și va putea fi pusă în executare.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Procedura se aplică pretențiilor formulate de creditor cu privire la sumele bănești sau la o cantitate determinată de bunuri fungibile datorate lor sau de către oricine are dreptul de a primi un bun mobil determinat.

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

În cazul în care procedura se referă la o pretenție bănească, suma trebuie să fie determinată cu exactitate. Acest lucru exclude, de fapt, posibilitatea solicitării unei somații de plată în legătură cu pretențiile necontractuale, de exemplu cererea unei compensații pentru prejudiciul suferit ca urmare a unui act ilegal.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu, nu există o limită superioară. O somație de plată poate fi solicitată pentru pretenții care au orice valoare.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Utilizarea procedurii de somație de plată este opțională. Un creditor poate întotdeauna să inițieze o acțiune ordinară.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Da.

1.2 Instanța competentă

Somația de plată trebuie solicitată unui judecător de pace (*giudice di pace*) sau unui tribunal (*tribunale*) care are competență judiciară în acțiunile legale ordinare. Judecătorul de pace este competent să audieze numai pretențiile cu valoare redusă, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 7 din Codul de Procedură Civilă (vezi anexa menționată în continuare). Atunci când o cerere este înregistrată la tribunal, aceasta se judecă de către un singur judecător.

Pretențiile privind onorariile pentru serviciile juridice prestate, indiferent dacă în legătură cu litigiul sau de natură extrajudiciară, sau de rambursare a cheltuielilor plătibile avocaților, agenților publici de executare sau oricărei alte persoane care a prestat un serviciu pe parcursul acțiunii legale, sunt examinate de instanța care audiază cauza a căreia i se trimite pretenția creditorului.

Avocații pot să solicite o somație de plată împotriva clienților lor în instanța în a cărei rază teritorială intră locul în care ei sunt înregistrați în cadrul baroului (*consiglio dell'ordine*). În mod similar, notarii pot prezenta pretenții în fața instanței în a cărei rază teritorială intră locul în care ei sunt înregistrați la asociația notarilor (*consiglio notarile*) (a se vedea și fișa informativă intitulată „Competența instanțelor”).

1.3 Condiții de formă

Cererea de plată trebuie să conțină informațiile prevăzute la articolul 638 din Codul de Procedură Civilă (a se vedea anexa menționată în continuare) și trebuie să fie depusă la biroul grefierului împreună cu anexele sale.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Nu, nu există un formular special.

1.3.2 Este necesar să fii reprezentat de un avocat?

De regulă, este. Totuși, în anumite cauze, reclamantii se pot reprezenta singuri în fața instanței. O astfel de cauză este atunci când cererea este audiată de judecătorul de pace și se referă la o valoare de 1 100€ sau mai mică, o alta este atunci când reclamantul este calificat să acționeze în calitate de avocat în fața instanței care audiază cauza.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Cererea trebuie să stabilească pretenția și motivele care o justifică. Motivele pretenției nu trebuie detaliate și pot fi prezentate sub forma unei descrieri sintetice a faptelor și documentelor pertinente.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Da. Proba scrisă referitoare la pretenția emisă include, în special, confirmarea de primire și promisiunile unilaterale în scris. În cazul în care pretenția se referă la aprovizionarea cu bunuri și servicii și respectiva aprovizionare s-a făcut de la o întreprindere către o altă întreprindere sau către o persoană care nu desfășoară activități profesionale sau comerciale, proba scrisă a pretenției

poate să conștie și în extrase de cont autentificate ale întreprinderii creditoare, cu condiția ca această contabilitate să fie ținută în mod corespunzător, în maniera impusă de lege. Facturile comerciale pot, de asemenea, să constituie o probă scrisă a pretenției, cu condiția ca acestea să fie însoțite de un exemplar ștampilat din registrul de facturi al reclamantului.

Normele specifice privind elementele de probă justificative se aplică pretențiilor privind onorariile și rambursările solicitate de către avocați, notari și membri ai altor profesii, precum și pretențiilor formulate de stat și de autoritățile publice.

1.4 Respingerea cererii

Dacă instanța constată că pretenția este fundamentată insuficient, va informa reclamantul în acest sens prin intermediul grefierului, solicitându-i reclamantului să prezinte probe suplimentare. Dacă reclamantul nu reușește să răspundă sau să își retragă cererea, sau dacă cererea nu poate fi admisă, instanța o va respinge prin pronunțarea unei hotărâri motivate.

În astfel de situații, pretenția poate fi prezentată din nou, printr-o procedură specială sau printr-o procedură ordinară.

1.5 Căi de atac

Respingerea nu poate fi contestată nici printr-o cale de atac ordinară și nici prin recurs în anulare.

1.6 Declarația de opoziție

Dacă instanța admite o cerere, ea emite o somație de plată care trebuie comunicată pârâtului în termen de 60 de zile de la data pronunțării hotărârii, dacă aceasta este notificată în Italia, sau în termen de 90 de zile de la data pronunțării hotărârii, dacă aceasta este notificată în afara Italiei.

La primirea somației de plată, debitorul are la dispoziție 40 de zile pentru a contesta pretenția.

În cazul în care există motive serioase pentru a proceda astfel, termenul-limită pentru prezentarea unei obiecții la pretenție poate fi redus la 10 zile sau majorat la 60 de zile. Dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru al UE, termenul-limită este de 50 de zile și poate fi redus la 20 de zile. Dacă pârâtul locuiește într-o țară care nu este membră a UE, termenul-limită este de 60 de zile și poate fi redus la 30 de zile sau majorat la 120 de zile.

Pârâtii pot contesta pretenția chiar și după expirarea termenului-limită, dacă sunt în măsură să dovedească că nu au fost informați în timp util din cauza unei transmiteri neregulamentare a somației sau a oricărui alt eveniment neprevăzut sau a unui caz de *forță majoră*. Nicio contestație nu se mai poate iniția după trecerea a 10 zile de la prima măsură de executare.

O opoziție care contestă somația (*opposizione*) se prezintă în fața instanței care a emis somația, prin intermediul unei citații (*citazione*) care urmează să îi fie comunicată reclamantului la adresa indicată în cerere. În general, citația care se opune somației trebuie să conțină informațiile obișnuite care sunt prezentate în citații. În special, persoana care face opoziție trebuie să declare temeiurile opoziției la pretenție.

1.7 Efectul declarației de opoziție

O opoziție de acest tip declanșează procedura judiciară ordinară prin care instanța examinează valabilitatea pretenției de plată.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

Dacă nu se prezintă nicio obiecție în cadrul termenului prevăzut sau dacă pârâtul nu se înfățișează în instanță, instanța care a emis somația o va declara executorie în raport cu cererea reclamantului.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Există patru scenarii posibile.

Primul scenariu apare în cazul în care termenul-limită pentru a formula opoziția la pretenție nu a expirat încă. Solicitantul poate să ceară instanței să declare somația executorie în mod provizoriu cu efect imediat. Această cerere poate fi admisă numai dacă sunt îndeplinite condițiile speciale privind executarea provizorie prevăzute în Codul de Procedură Civilă: de exemplu, dacă pretenția se bazează pe o cambie sau un cec sau dacă întârzierea executării ar cauza un prejudiciu grav creditorului. Ca o condiție pentru executarea provizorie în această etapă incipientă, instanța poate cere creditorului să constituie o garanție în favoarea debitorului.

Al doilea scenariu apare în cazul în care un debitor căruia i-a fost comunicată o somație de plată nu reușește să prezinte o opoziție în termenul prevăzut. Când se întâmplă acest lucru, creditorul poate să introducă o cerere de executare a somației.

Cel de al treilea scenariu apare în cazul în care debitorul a prezentat într-adevăr o opoziție și cauza este încă pe rol. În această situație, creditorul poate să introducă o cerere de executare provizorie a somației. Această cerere poate fi admisă numai în cazul în care sunt satisfăcute condițiile prevăzute în Cod (de exemplu, atunci când opoziția nu este susținută prin nicio probă scrisă). De

asemenea, instanța poate să dispună executarea provizorie numai a unei părți din somație, adică până la concurența sumei necontestate de debitor. Instanța poate să dispună și executarea provizorie a întregii somații, dacă creditorul prezintă o garanție care acoperă suma unei posibile rambursări, plus costurile și daunele aferente.

Cel de al patrulea scenariu apare în cazul în care opoziția este respinsă: ca o consecință a respingerii, somația de plată devine executorie, dacă aceasta nu a fost deja executată.

Somațiile de plată care au fost declarate executorii în cadrul oricăruia dintre scenariile de mai sus îi permite creditorului, de asemenea, să înregistreze o ipotecă prin hotărâre judecătorească asupra activelor debitorului.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

O somație care a devenit executorie din cauza nedeplinirii, de către debitor, a unei opoziții poate să fie revocată în cazuri excepționale prevăzute de lege (de exemplu, dacă s-a constatat că hotărârea instanței a fost emisă pe baza unei probe care s-a constatat ulterior că este falsă). În cazul în care somația de plată afectează drepturile unui terț, respectivul terț poate, de asemenea, să introducă o opoziție.

O hotărâre judecătorească care se pronunță în procedura de opoziție poate fi atacată prin proceduri ordinare.

Anexe conexe

Somația de plată: Codul de Procedură Civilă, articolele 633–656

Somația de plată: Codul de Procedură Civilă: competența instanțelor

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 02/05/2017